

hvor der sidder saa jagtkyndige Kræfter som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og det ærede Medlem for Fakse (Anton Jensen), og jeg skal ikke nægte, at jeg havde i mange Retninger ventet mig større og mere indgribende Resultater af Udvalgets Arbejde end det, der er kommet frem her gennem Ændringsforslagene. Det af disse, der har nogen Værdi i mine Øjne, er særlig det, at det nu overhovedet tillades at skyde Skovduer — det var jo faktisk forbudt før — og det kan vist være ganske hensigtsmæssigt. Hvad angaar Haren, maa jeg sige som saa, at en Jagttid fra 1ste Oktober til 24de December er udmærket for Harens Vedkommende, men temmelig rigoristisk for mange Jagtliebhave, idet Jagten sluttet af med selve Juleaften. Det er vist heller ikke nødvendigt for Harens Vedkommende. Jeg skulde tro, at en Jagttid, der gik fra 1ste Oktober til 1ste Januar, vilde egentlig ramme, hvad der er hele Hemmeligheden. Julegæsterne fik Lov til at skyde Harer i et Par Dage, men ikke indtil 15de Januar, som skulde være det Tidspunkt af Aaret, hvor vi have mest Sne, idet Tiden mellem Nytaar og Februar plejer at være meget stærkt sneførende, hvilket netop er det, der gør Haren Fortræd, da den saa kan efterspores paa Sneen. Jeg mener, at Udvalget burde have stillet sig saaledes, at Jagt paa Haren tillodes i Tidsrummet fra 1ste Oktober til 1ste Januar. Det vilde vi alle sammen være tilfredse med, baade de, der ville frede Haren, og de, der ville skyde Haren. Men det allervigtigste Spørgsmaal, naar vi skulle give os til at underkaste Jagtloven en delvis Revision, er Spørgsmaalet om de velsignede Krager og Raager. Dem har man nok Lov til at skyde nu, men det er ikke tilstrækkeligt; disse Fugle ere efterhaanden blevne en fuldstændig Landeplage, saa at der maa gøres ganske anderledes rationelle Skridt for at komme de Fyre til Livs. Det havde været meget nemt at faa indført Skydepræmier for disses Vedkommende, og det vilde være en Forholdsregel, der ikke vilde støde paa nogen som helst Hindring hverken fra den ærede Ministers eller nogen anden Side her i Salen, om vi kom til at føre en ordentlig, regulær Krig mod Krager og Raager. Naar vi som den ærede Ordfører skulde tale Landbrugets Sag, saa gøre Raager og Krager meget mere Fortræd paa Bondens, paa Agrarens Sædemark end samtlige Godsejere i Danmark gøre det paa hans Roemark. Maaske der endnu er Tid til at foretage Rettelser til 3dje Be-

handling. Kunde det ved Udvalgets Initiativ komme dertil, at vi f. Eks. kunde faa Lov til at skyde Haren fra 1ste Oktober til 1ste Januar, og kunde der blive indført Skydepræmier under en eller anden Form for Raagers og Kragers Vedkommende, vilde jeg sige, at det dog var en ganske nyttig Forandring, vi lave her ved Jagtloven.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg udtalte ved Forelæggelsen af det foreliggende Lovforslag i det andet Ting, at Lovforslaget kun gik ud paa at rette en Forglemmelse i Loven af 1894. Derimod var det langt fra min Tanke at ville komme ind paa en Revision af Jagtloven. Det var efter min Opfattelse for tidlig at komme ind paa en Revision af en Lov, der ikkun var fire Aar gammel. Paa samme Standpunkt staar jeg endnu, min Hensigt er ikke at komme ind paa en Revision af Jagtloven, men derimod kun at rette Forglemmelsen med Hensyn til Bekkasin og Hejren. I det andet Ting udtalte den tidligere Ordfører for Jagtloven nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere: „Som bekendt blev jo Jagtloven kun gennemført ved et Kompromis; og der blev navnlig her i Salen vist en overordentlig stor Resignation, men det har jo medført, at der er flere Bestemmelser, som maa anses for uheldige, og med Hensyn til hvilke det vilde være ønskeligt, om man kunde faa dem forandrede. Jeg tror imidlertid, at det er rigtigt, at det foreliggende Lovforslag indskrænker sig til at foreslaa nogle faa Forandringer i Jagtlovens Fredningsbestemmelser, og at man ikke allerede nu tænker paa at gaa til en Revision af Jagtloven, da Tiden vistnok ikke er moden dertil.“ Dertil sluttede det andet Ting sig, idet det ikke indførte nogen som helst Ændring i Forslaget, men vedtog det i ganske uforandret Skikkelse. Det er nu meget muligt, at en Revision af Jagtloven kan være ønskelig, og jeg vilde anse det for rimeligt, om en slig Revision kom, maaske om ikke alt for mange Aar, men jeg maa rigtignok dertil udtale, at jeg tror, en slig Revision ret naturlig maatte fremkomme fra Regeringens Side og ikke ved privat Initiativ, og i hvert Tilfælde maa jeg udtale, at en stykkevis Revision af Jagtloven, som vi nu synes at komme ind paa, maa jeg være en bestemt Modstander af. Jeg tror ikke, at et Lovforslag, som giver i det mindste delvis Udtryk for de Ønsker, som næres i dette Ting paa dette Omraade, har Udsigt til at gaa igennem.